

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **TM-tools, s.r.o.**, Šoltésovej č. 1685/200, Považská Bystrica, *právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Charge Davoué Ujj, s.r.o.*, Legionárska 14, Trenčín, zastúpenej konateľom a advokátom JUDr. Jozefom Ujom, proti žalovanému: **Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Lazovná ulica 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10080-80451/2010/990618-r zo dňa 16.7.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/91/2010 - 63 zo dňa 9.3.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/91/2010 - 63 zo dňa 9.3.2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobný návrh žalobcu, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým rozhodnutím žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane zo dňa 18.3.2010, ktorým bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2007. Krajský súd takto rozhodol, keď dospel k záveru, že žalobca hoci mal uzavretú zmluvu o mediálnej spolupráci so spoločnosťou Dúha Servis, s.r.o. o tvorbe a odvysielaní reklamy prostredníctvom siete súkromných reklamných televíznych staníc, vrátane reklamno-propagačných akcií pre rok 2007 v nestanovenom objeme, tak napriek tomu nepreukázal, že by dodávateľ Dúha Servis, s.r.o. uskutočnil zdaniteľné obchody pre žalobcu, keďže nezabezpečoval vysielanie reklamy pre žalobcu priamo. Pokiaľ dodávateľ tvrdil, že vysielanie reklamy mal zabezpečiť prostredníctvom ďalších spoločností, tak prevereníím týchto spoločností správcom dane, resp. dožiadaním správcom dane sa jednoznačne i podľa názoru krajského súdu preukázalo, že reklama pre žalobcu odvysielaná nebola. Krajský súd zdôraznil, že zdieľa závery daňových orgánov a keďže dodávateľ Dúha Servis, s.r.o. nevykonával reklamu sám, čo je preukázané, tak bolo dôvodné zisťovanie správcu dane, kto potom mal reklamnú kampaň vykonať subdodávateľsky. Bolo preukázané, že ani subdodávateľským spôsobom nebola reklamná kampaň pre žalobcu vykonaná a preto nemohol dodávateľ žalobcu Dúha Servis, s.r.o. žalobcovi dôvodne účtovať dodanie služieb.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca a žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu a rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím správcu dane zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozsudok krajského súdu vo výrokovej časti ako i v odôvodnení je postavený na formálnom prevzatí údajných nedostatkov zistených daňovou kontrolou v iných spoločnostiach a uvedených v rozhodnutiach daňových orgánov a ktoré nedostatky majú preukazovať neodvysielanie reklamy a sú údajne v príčinnej súvislosti s nedôvodným uplatnením nároku na odpočet DPH žalobcom. Z praktického hľadiska to znamená, že žalobca DPH zaplatil v cene za reklamu obchodnému partnerovi a žalobca si následne uplatnil nárok na odpočet DPH, u obchodného partnera žalobcu bola DPH priznaná a zaplatená daňovému úradu. Teda daňový úrad by mal obchodnému

partnerovi žalobcu vrátiť priznanú a odvedenú DPH. Z toho vyplýva, že daňové orgány majú z podaného obchodného prípadu v prípade zaplatenia dodatočného platobného výmeru dvakrát odvedenú DPH. To znamená podľa žalobcu, že bolo u žalobcu nesprávne podané daňové priznanie k dani z príjmu právnických osôb a v nesprávnej výške odvedená daň z príjmu právnickej osoby. Poukázal na to, že neporušil žiadne ustanovenia zákona o DPH a neporušil ani ust. § 49 ods. 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zák. č. 222/2004 Z. z. Podľa žalobcu bola reklamná kampaň realizovaná prostredníctvom médií a bola určená prostredníctvom rozhlasového vysielania a šírenia zvuku neurčitému počtu poslucháčov. Dodávateľ žalobcovi oznamoval dané odvysielanie aj ústnym podaním, že reklama bude odvysielaná v určitom časovom horizonte, výsledok tohto vysielania sa odzrkadľoval na výkonnosti predajní a na raste počtu zamestnancov žalobcu. Obchodný partner žalobcu Dúha Servis, s.r.o. predmetné faktúry riadne eviduje vo svojom účtovníctve a dodávateľ riadne daň voči správcovi dane vysporiadal a poukázal na príslušné ustanovenia zákona č. 222/2004 Z. z. Existencia nielen účtovného vzťahu, ale aj obchodnoprávneho vzťahu a reálnosť obchodov bola preukázaná už pri daňovej kontrole, okrem iného aj rámcovou Zmluvou o mediálnej spolupráci č. 03/2007/DS zo dňa 3.1.2007. Poukázal na faktúru č. 20070067 zo dňa 15.6.2007 a jej obsah. Svedok P. Ž. v daňovom konaní potvrdil odvysielanie reklamných spotov a potvrdil reálnosť zdaniteľného obchodu. Žalobca taktiež predložil krajskému súdu Zmluvu o poskytovaní reklamného vysielacieho času zo dňa 2.6.2003 uzavretej medzi spoločnosťami Rádio Lumen, spol. s r.o. a Dúha Servis, s.r.o. a tiež 6 faktúr a nie je teda pravdou, že by žalobca predložil 2 faktúry a uvedená zmluva sa vôbec v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu nespomína a preto tvrdenia správcu dane a krajského súdu nie sú správne. Pokiaľ Rádio Lumen oznámilo, že nespolupracovalo so spoločnosťou Dúha Servis, s.r.o. a že nevysielalo reklamu pre dodávateľa žalobcu, tak uvádzalo nepravdu. Predložené faktúry a zmluva vyvrátili tvrdenia Rádía Lumen v daňovom konaní a tým aj formálne prevzatý skutkový záver krajským súdom. Tiež uviedol, že ako daňový subjekt z hľadiska dôkazného bremena nemohol ovplyvniť obchodnoprávne vzťahy, práva a povinnosti medzi inými subjektami. Správne orgány napriek dostatočne zistenému skutkovému stavu vec nesprávne právne posúdili s odvolaním sa na údajné nedostatky v iných spoločnostiach, ktoré nie sú v príčinnej súvislosti s nárokom žalobcu na odpočet DPH a tiež nepreukazujú skutočnosť, že reklamy údajne neboli odvysielané. Podľa žalobcu je rozsudok krajského súdu nepreskúmateľný a nespravodlivý. Správne orgány nezákonne dorubili žalobcovi

daň v rozpore s § 2 ods. 1, 2, 3, 6 zák. č. 511/1992 Zb. a v tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudky NS SR sp. zn. 7Sž 23, 26/2001, 7Sž 124/01, 7Sž 131-137/01. Krajský súd sa nevysporiadal s porušením základných zásad daňového konania, s porušením ustanovení najmä § 48 ods. 5, § 44 ods. 1 a ods. 6 písm. b) bod 1 zák. č. 511/1992 Zb.. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu ČR IV. ÚS 666/02 a Nález Ústavného súdu SR I. ÚS 241/2007. Tiež podľa žalobcu došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie garantované čl. 6 ods. 1 Dohovoru a právo na účinný prostriedok nápravy garantované čl. 13 Dohovoru a tiež poukázal na Nález ÚS SR III. ÚS 24/2010, ktorý tiež hovorí o nesprávnom výklade a aplikácii daňových predpisov daňovými orgánmi, ale aj všeobecnými súdmi a bližšie žalobca dôvodil nálezmi ÚS SR I. ÚS 241/2007 ako i III. ÚS 24/2010. Vzhľadom na tieto skutočnosti daňová kontrola nebola vykonaná v súlade so zákonom a protokol z nej tak nadobudol povahu nezákonne získaného dôkazného prostriedku, ktorý v daňovom konaní nemožno použiť (a contrario § 29 ods. 4 veta prvá zák. č. 511/1992 Zb.) a potom sú nezákonné a neústavné i rozhodnutia daňových orgánov ako i krajského súdu.

Žalovaný sa písomne k odvolaniu žalobcu vyjadril a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p. a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, a dospel jednomyseľne k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 18. apríla 2012 podľa § 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy.

Podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250i ods. 1 veta prvá je pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

Predmetom súdneho prieskumu v danom prípade bolo posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho orgánu v daňovej veci, ktorý preskúmaval dodatočný platobný výmer správcu dane, ktorým bol žalobcovi ako platiteľovi dane, vyrubený rozdiel DPH za zdaňovacie obdobie máj 2007.

Najvyšší súd zdôraznil predovšetkým povinnosť všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou naplňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota a s princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ustanovenia § 250ja ods. 7 O.s.p., podľa ktorého: *„Ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.“*

Na základe citovaného ustanovenia odkazuje Najvyšší súd SR na svoj rozsudok zo dňa 31. mája 2011 sp. zn. 4Sžf/19/2011, zverejnený v plnom rozsahu na internetovej stránke Najvyššieho súdu <http://nssr.blox.sk/blox/cms/portal/sk/rozhodnutia>, ktorého odôvodnenie ďalej v príslušnom rozsahu uvádza:

„Jednou zo základných zásad daňového konania je v zmysle zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zásada zákonnosti, ktorá ustanovuje povinnosť pre správcu dane v daňovom konaní

postupovať v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi (§ 2 ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb.). V zmysle zásady súčinnosti (§ 2 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb.) správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi. Pre daňovú kontrolu a daňové konanie je jednou z najvýznamnejších zásad tzv. zásada voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 3 zákona č. 511/1992 Zb.), podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom prihliada na všetko, čo v daňovom konaní vyšlo najavo.

Účelom daňového konania je zistenie, či si daňové subjekty splnili v súlade s príslušnými hmotnoprávnymi predpismi svoje povinnosti voči štátnemu rozpočtu. Zákon o správe daní a poplatkov preto zakotvuje oprávnenie daňových orgánov, aby mohli zisťovať, či daňové subjekty si splnili svoje povinnosti stanovené príslušnými hmotnoprávnymi predpismi. Keďže ide o fiškálne záujmy štátu, zákon o správe daní a poplatkov obsahuje osobitnú úpravu zisťovania, preverovania základu dane, alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo daňovej povinnosti daňového subjektu.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o správe daní dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o správe daní, správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie a nie je pri tom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o správe daní, daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. v platnom znení právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a) zákona o DPH platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na účely svojho podnikania ako platiteľ, s výnimkou ods. 3 a 6. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a) má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/226/10084-80454/2010/990618-r zo dňa 16.7.2010, ktorým tento potvrdil rozhodnutie – platobný výmer Daňového úradu Považská Bystrica č. 670/230/12237/10/Mar zo dňa 22.3.2010, ktorým správca dane dovyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2007 žalobcovi vo výške 2.024,33 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky mal z obsahu pripojeného administratívneho ako aj súdneho spisu preukázané, že správca dane vykonal u žalobcu za rok 2007 daňovú kontrolu zameranú na kontrolu dodržiavania ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o DPH, ktorú ukončil protokolom č. 670/320/7376/2010/Remi zo dňa 22.2.2010 a prerokoval ho so žalobcom dňa 16.3.2010. Z predložených dokladov vyplýva, že správca dane vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe ktorého mal za preukázané, že dodávatelia spoločnosti DÚHA SERVIS, s.r.o. Dubnica nad Váhom neodvysielali reklamnú kampaň pre žalobcu v dôsledku čoho ani spoločnosť DÚHA SERVIS, s.r.o. nemohla dodať reklamnú kampaň žalobcovi bez toho, aby zabezpečila jej realizáciu v médiách. Daňový subjekt Rádio Media, s.r.o., ktorý má licenciu na vysielanie Rádia DÚHA a ktoré podľa tvrdenia žalobcu reklamnú kampaň odvysielalo, sa v sídle spoločnosti zapísanom v obchodnom registri nenachádzalo. Konateľ spoločnosti Rádio Media, s.r.o. sa v sídle spoločnosti nenachádza, zdržiava sa v Bratislave, kde prebýva zrejme ako bezdomovec.

Z výpovede tohto konateľa Gabriela Fazekaša získanej v ďalšom daňovom konaní vyplýva, že podpísal nejaké doklady za odmenu 5.000,--Sk, prehlásil však, že nikdy nepodnikal a nedisponuje žiadnymi účtovnými dokladmi spoločnosti Rádio Media, s.r.o. Moldava nad Bodvou. Aj bývalí zamestnanci spoločnosti Rádio Media, s.r.o. potvrdili, že Gabriela Fazekaša nikdy nevideli. Žalobca v žalobe uvádza informáciu, že bol konateľom a riaditeľom spoločnosti Ivan Kováčik. Ivan Kováčik však nebol konateľom spoločnosti Rádio Media, s.r.o., vykonával iba funkciu riaditeľa. Z výpovede svedka Z. K. vyplýva, že Ing. Kováčik mal dať svedkovi na spálenie doklady, ku ktorým sa nemá nikto dostať, pričom sa malo jednať o účtovné doklady a zmluvy. Ivana Kováčika nebolo možné vypočuť vo veci vysielania reklamy pre žalobcu, lebo v roku 2008 po ťažkej chorobe dňa 21.2.2008 zomrel.

Konateľ spoločnosti SMZ Slovakia, s.r.o. Lúky pod Makytou Jaroslav Vavřík potvrdil, že jeho spoločnosť nevykonávala žiadnu činnosť a o sprostredkovaní odvysielania reklamnej kampani pre žalobcu nemal žiadnu vedomosť. Správca dane zistil, že k zápisu konateľa Jaroslava Vavříka do obchodného registra spoločnosti SMZ Slovakia, s.r.o. do dnešného dňa nedošlo a podľa Okresného súdu Trenčín ako konateľ daňového subjektu SMZ Slovakia, s.r.o. sú stále zapísaní Miroslav Močko a Pavel Ženíšek. Na základe uvedeného sú faktúry spoločnosti SMZ Slovakia, s.r.o. podpísané osobou, ktorá o akejkol'vek činnosti spoločnosti nemá vedomosť a navyše nie je ani osobou oprávnenou konať v mene spoločnosti.

Žalobcom označený svedok P. Ž. na ústnom pojednávaní uviedol, že reklamnú kampaň realizovala len Rádio DÚHA. Fakturáciu uskutočnila spoločnosť SMZ Slovakia, s.r.o. ako zmluvný partner Rádía DÚHA. Rozpis spotov v dokumente „upresnenie realizácie vysielania reklamných spotov pre firmu TM-tools, s.r.o. na Rádiu LUMEN a HIT FM Rádio Trenčín uviedol ako chybu, čo malo byť spôsobené čerpaním mylných informácií z notebooku zamestnankyne. Zástupca Rádía LUMEN, spol. s.r.o. uviedol, že pre žalobcu nebol objednaný žiaden reklamný produkt, nebola preňho odvysielaná žiadna reklama ani spot v uvedenom období.

Vzhľadom na uvedené, napriek tomu, že žalobca predložil ako dôkazy odoslané faktúry Rádía LUMEN a zmluvy o odvysielaní reklamy, ktoré majú vyvrátiť tvrdenie žalovaného,

že reklamná kampaň v Rádiu LUMEN nebola odvysielaná, správca dane vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom ako nedôveryhodné, keďže nepreukazujú po obsahovej stránke, že zdaniteľné plnenie sa uskutočnilo osobou uvedenou vo faktúrach.

Podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa v konaní vyskytla zásadná právna otázka posúdenia a rozloženia dôkazného bremena medzi daňový subjekt ako platiteľ a DPH a správcu dane v prípade, že sú pochybnosti o prijatí zdaniteľného plnenia daňovým subjektom, ako aj pochybnosti v osobe dodávateľa, keď práve dodávateľ v rámci miestneho zisťovania správcom dane uviedol spochybnené údaje o subdodávateľoch zdaniteľného plnenia a takisto ako daňový subjekt, nevie preukázať dodanie zdaniteľného plnenia odberateľovi (t.j. daňovému subjektu).

Podmienky uvedené v § 49 ods. 1 a 2 písm. a) a § 51 ods. 1 písm. a) zákona o DPH sú hmotnoprávnej povahy a na ich bezpodmienečné splnenie sa viaže nárok na odpočet. Ich nesplnenie nie je možné odpustiť (keďže to zákon neustanovuje) ani pri vzniku zodpovednosti inej osoby za vady dokladu a ani za dobromyseľnosti platiteľa. Naopak, zákonodarca požaduje (pre ľahkú zneužitelnosť), aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu podmienok, ktoré pre nárok na odpočet stanovil zákon. Pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, musí byť schopný preukázať, že zdaniteľné obchody boli reálne uskutočnené.

Zo zistení správcu dane je preukázané, že v tvrdeniach žalobcu ako aj dodávateľa reklamných spotov vznikli nezrovnalosti, keď neboli uvedené presné údaje o subdodávateľoch reklamných spotov a za subdodávateľov boli označené firmy, ktoré v miestnom zisťovaní popreli, že by reklamné spoty vyhotovili alebo odvysielali, ďalej, že za subdodávateľov bola označená firma, ktorá evidentne nevykonávala žiadnu činnosť (jej zakladateľ a konateľ je bezdomovec, ktorý poprel, že by firma odvysielala komukoľvek reklamné spoty). Prevádzkovateľ dodávateľa reklamných spotov nesídlí na adrese uvedenej v obchodnom registri, nezdržiava sa tam ani jej konateľ, spoločnosť nekomunikuje s daňovým subjektom, neexistujú medzi ním a dodávateľom žiadne písomné doklady o spolupráci. Ďalej bolo zistené, že spoločnosť dodávateľa mala reklamnú kampaň zabezpečiť podľa mediálneho plánu v sieti

súkromných rozhlasových staníc, ale v mediálnom pláne nebol uvedený ani čas a deň, ani rozhlasová stanica, kde sa bude reklamná kampaň vysielat'.

Na základe vyššie uvedených skutočností správca dane svoj záver, že sa zdaniteľné plnenie, ktoré si uplatnil žalobca v daňovom priznaní neuskutočnilo, podložil skutkovými zisteniami s konkrétnym odkazom na vykonané dôkazy a ich obsah, ktoré vyhodnotil a dostatočne zdôvodnil, na základe čoho dospel, podľa názoru najvyššieho súdu, k oprávneným pochybnostiam o neuskutočnení zdaniteľných plnení.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že skutkový stav bol nesprávne právne posúdený, najvyšší súd sa s touto námietkou zhodne s názorom súdu prvého stupňa nestotožňuje. V danom prípade nepostačuje, pokiaľ si platiteľ uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry, iba predloženie účtovných dokladov a zmlúv, pretože uskutočnenie zdaniteľného plnenia je potrebné preukázať nielen po formálnej ale aj po obsahovej stránke. K tejto námietke dáva žalobcovi súd do pozornosti, že v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona o správe daní § 29 ods. 8 je dôkazné bremeno na strane daňového subjektu. V daňovom konaní je povinnosťou daňového subjektu preukázať všetky tvrdené skutočnosti, pričom správca dane tieto dôkazy posudzuje. Správca dane, ktorý získa oprávnené pochybnosti o tom, či bola predmetná služba dodaná, nie je povinný dokazovať jej nedodanie, ale daňový subjekt musí vedieť preukázať uskutočnenie zdaniteľného plnenia osobou uvedenou v predkladaných faktúrach, pokiaľ si uplatňuje nárok na odpočítanie dane z dodávateľskej faktúry. Ak daňovník neunesie v tomto zmysle dôkazné bremeno, nemôže byť úspešný v uplatnení nároku na odpočet DPH.

Žalobca ako podnikateľský subjekt má byť dostatočne oboznámený so svojimi povinnosťami daňovníka vo vzťahu k správcovi dane, ktoré vyplývajú z daňových zákonov (plnenie daňových povinností je jedna z podstatných podmienok podnikania). Dá sa preto oprávnene očakávať od daňovníka vedomosť o tom, že má v zmysle daňových predpisov preukázať pri predpokladanej daňovej kontrole, že k zdaniteľnému plneniu skutočne došlo a preukázať, kto uvedenú službu skutočne poskytol. Z technického hľadiska bolo na úvahe žalobcu, či mal žiadať dodávateľov reklamných spotov o poskytnutie záznamov z odvysielania týchto spotov alebo zabezpečiť iným spôsobom dôkazy, ktoré by dostatočne preukázali dodanie

objednaných služieb. Nedá sa stotožniť s tvrdením žalobcu, že poskytnutie takejto služby nie je možné preukázať.

Žalobca ako jeden z odvolacích dôvodov uviedol aj námietku, že správny orgán získal dôkazy, ktorými podložil svoju správnu úvahu nezákonne. Bližšie túto námietku neodôvodnil, pričom však najvyšší súd vychádzajúc z predchádzajúcich písomných podaní žalobcu v súdnom konaní mal za to, že žalobca namietal dĺžku lehoty stanovenej zákonom na vykonanie daňovej kontroly.

Najvyšší súd skúmal lehotu na vykonanie daňovej kontroly, pričom zistil, že táto trvala od 16.3.2009 do 16.3.2010, pričom pôvodná 6 mesačná lehota bola riadne predĺžená na základe žiadosti správcu dane zo dňa 6.8.2009 nadriadeným orgánom do 16.3.2010, ktorú lehotu správca dane dodržal a daňovú kontrolu vykonal v zákonnej lehote stanovenej v § 15 ods. 17 zákona o správe daní.

V odôvodnení rozhodnutia sa prvostupňový súd vysporiadal so všetkými skutkovými aj právnymi otázkami majúcimi význam pre posúdenie prejednávanej veci. V rozhodnutí uviedol zákonné ustanovenia, na základe ktorých dospel k právnemu záveru a dostatočným spôsobom sa vysporiadal aj s právnou argumentáciou žalobcu.

Najvyšší súd v konaní žalovaného správneho orgánu nezistil ani takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 3 O.s.p.), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu alebo jeho postup nie je v súlade so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj z dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá

O.s.p.), nakoľko pri nedostatku žalobných dôvodov pre zrušenie napadnutého rozhodnutia nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.“

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 4Sžf/19/2011, pri ktorom Najvyšší súd SR nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napr. zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska) a preto v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 18. apríla 2012

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth